

PEDA (1) *sb f*

e jasne.

sg A pedę. ◇ [pl A pedy.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Noga lub stopa [pes – noga Murm 63; – cała noga Mymer¹ 23; – stopa Mącz 293d; peda – stopa BartBydg; – ślad człowieka Calep; noga – pes Cn]:

Zwrot: »w pedę ([w pedy]) uderzyć« = porwać się do biegu, uciec [szyk zmienny]: Mącz 346b; [Troyanie gdy Alexándrá zabito/ [...] uderzyli w pedy aż do miáltá HistTroj K].

Szereg: »peda albo noga«: Cursum corripere, W pedę álbo w nogę vderzić. Mącz 346b.

Synonimy: noga, stopa.

Cf PEDES

ZCh, IG